

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L. K. F., spol. s r. o., C.**, IČO: X. zastúpeného JUDr. J. L., advokátkou, U., proti žalovanej: **Ing. L. T., Z.** IČO: X., zastúpenej JUDr. R. P., T. o **zaplatenie 10 456,08 eur s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 8Cb 38/2006, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob 160/2009-345 zo dňa 30. septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob 160/2009-345 zo dňa 30. septembra 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen rozsudkom č. k. 8Cb 38/2006-297 zo dňa 03. 02. 2009 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10 456,08 eur (315 000,-- Sk) spolu s 10% úrokom z omeškania ročne od 16. 04. 2006 do zaplatenia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca si uplatnil proti žalovanej právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 90 000,-- Sk, ako aj právo na náhradu škody vo výške 225 000,-- Sk podľa nájomnej zmluvy č. 462 zo dňa 21. 12. 2005, ktorej predmetom bol prenájom priestorov žalovanou na prevádzkovanie výherných prístrojov žalobcom za odplatu. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 01. 01. 2006 do 31. 12. 2006. Žalovaná svoje záväzky zo zmluvy nedodrжала a umiestnila vo svojich priestoroch aj hracie prístroje inej firmy. Žalobca túto skutočnosť zistil pri náhodnej kontrole dňa 23. 03. 2006 a následne aj vypovedal zmluvu. Spornou medzi účastníkmi konania bola skutočnosť, či predmetná nájomná zmluva zaväzuje žalovanú, keďže ona ju nepodpísala. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaná musela vedieť, že pán M. V. konal

za ňu. Existujú dôkazy, že pán M. V. disponoval pečaťou žalovanej a tiež žalovaná žije s pánom M. V. v spoločnej domácnosti, a teda existujú medzi nimi také vzťahy, že o konaní pána M. V. žalovaná musela vedieť. Vypovedanie zmluvy, datované na 24. 03. 2006, je podpísané žalovanou, pričom priamo žalovaná uviedla, že vypovedá nájomnú zmluvu uzavretú medzi ňou a žalobcom. Keďže žalovaná o tejto zmluve vedela, tak je aj viazaná obsahom tejto zmluvy. Súd prvého stupňa neprihliadol na námietku žalovanej, že predmetná nájomná zmluva je neplatným právnym úkonom, ani na námietku, že zmluvná pokuta, dohodnutá medzi účastníkmi, je neprimerane vysoká. Súd prvého stupňa mal tiež za určité a zrozumiteľné dojednanie, týkajúce sa náhrady škody v súvislosti s úhradou správnych poplatkov. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že v konaní bolo preukázané porušenie predmetnej zmluvy, preto žalobca právo na náhradu škody uplatnil čo do základu aj výšky dôvodne. Súd prvého stupňa vyhovel žalobnému návrhu aj v časti príslušenstva, úroku z omeškania v zmysle ustanovenia § 265 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol s poukazom na § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalovanej rozsudkom č. k. 43Cob 160/2009-345 zo dňa 30. 09. 2009 zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh zamietol.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa, najmä zo svedeckej výpovede pána M. V., ako aj zo svedeckej výpovede žalovanej jednoznačne vyplynulo, že osoba M. V. nebola u žalovanej v pracovno-právnom pomere a nebola osobou poverenou na uzatváranie zmlúv za žalovanú. Poverenie pána M. V. žalovanou na výkon prevádzkovania herne nie je možné stotožniť s právom na uzatváranie zmlúv za žalovanú. V čase uzavretia predmetnej zmluvy nebol medzi žalovanou a pánom M. V. žiaden právny vzťah, ktorý by zakladal právo menovaného za žalovanú konať. Z vykonaného dokazovania vyplynulo tiež, že žalovaná zmluvy, týkajúce sa jej podnikateľskej činnosti, podpisovala výhradne sama. Nebolo preukázané, že by pán M. V. bol poverený akoukoľvek činnosťou zo strany žalovanej. V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že na uzavretie zmluvy bol poverený. Túto skutočnosť dokonca žalovaná poprela. V konaní nebolo preukázané ani oprávnenie pána M. V. na zastupovanie žalovanej na základe dohody o plnej moci. Žalobca pri uzatváraní

zmluvy nepostupoval dostatočne opatrne a s náležitou starostlivosťou. Musel a vedel, že žalovaná podniká ako fyzická osoba sama a mal si overiť konanie inej osoby za ňu. Tejto skutočnosti však nevenoval žiadnu pozornosť. Bolo preukázané, že so žalovanou pri uzatváraní predmetnej zmluvy nebol ani raz v osobnom kontakte, nevidel ju ani podpisovať zmluvu a žiadnym spôsobom si nezabezpečil jej stanovisko k obsahu zmluvy.

Pokiaľ v konaní nebolo preukázané, že pán M. V. bol v zmysle § 15 Obchodného zákonníka pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, ďalej, že nájomná zmluva nebola podpísaná v prevádzkarni žalovanej v zmysle § 16 Obchodného zákonníka, ako aj tá skutočnosť, že žalovaná nespĺnomocnila na podpísanie predmetnej zmluvy osobu M. V., nemôže byť takou zmluvou viazaná najmä v časti dojednania zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku zo zmluvy, ako aj v časti záväzku na náhradu škody, keďže k týmto záväzkom sa zmluvne nezaviazala. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 220 O. s. p. bez toho, aby musel zopakovať dokazovanie, nakoľko došiel k iným **skutkovým záverom**, než súd prvého stupňa výlučne z listinných dôkazov a výpovedí svedkov a účastníkov konania, ktoré boli vykonané súdom prvého stupňa. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 4 O. s. p.

Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 20. 11. 2009.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca dovolanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia dôkazov, súd dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, a teda aj právnemu. Dovolateľ uviedol, že nie je pravdou, že pán M. V. nebol poverený určitou činnosťou v prevádzkarni žalovanej a že nájomná zmluva nebola podpísaná v prevádzkarni žalovanej. Tvrdenie súdu, že žalovaná nespĺnomocnila na podpísanie zmluvy osobu M. V., nemá oporu v § 16 Obchodného zákonníka, pretože toto ustanovenie slúži na ochranu dobromyseľnosti tretích osôb v prípade, že niekto v prevádzkarni podnikateľ a koná tak, že tretia osoba nemohla vedieť, že ten niekto nie je oprávnený. Poukázal na výpovede svedkov na pojednávaniach pred súdom prvého stupňa. Dovolateľ tiež uviedol, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Podľa dovolateľa ustanovenie § 16 Obchodného zákonníka má chrániť dobromyseľné tretie osoby pred nezodpovedným podnikateľom. Niet pochyb o žalobcovi, že bol dobromyseľný a že

nemohol za nijakých okolností čo i len pochybovať, že pán M. V. koná právne relevantne. Navrhuje, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila žalovaná. Uviedla, že nesprávne hodnotenie vykonaného dokazovania súdmi nie je spôsobilým dôvodom dovolania. Podľa žalovanej z vykonaného dokazovania vyplýva, že žiadna z podmienok uvedených v § 15 Obchodného zákonníka v prípade konania M. V. (spočívajúceho v podpísaní nájomnej zmluvy) splnená nebola. V prípade, ak by aj bol M. V. poverený prevádzkovaním herne, obvyklým úkonom, ku ktorému pri takejto činnosti dochádza, určite nie je podpisovanie zmluvy o nájme nebytových priestorov. Žalovaná uviedla, že všetky zmluvy, týkajúce sa jej podnikateľskej činnosti, vždy podpisovala sama a nikdy ich podpísanie nezverila inej osobe. Žalobca s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu musel vedieť, že M. V. nie je osobou oprávnenou konať v mene žalovanej. Navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie je teda prípustné.

Žalobca v dovolaní namietal, že odvolací súd vo svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkových zistení, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a dôkazy nesprávne posúdil, čím došlo aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p.).

Pod nesprávnym právnym posúdením (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistení skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Nesprávne právne posúdenie môže byť spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok rozhodnutia odvolacieho súdu.

Odvolací súd, pri posudzovaní uplatneného nároku v dôsledku odlišného hodnotenia dôkazov, ktoré boli dosiaľ v konaní vykonané len súdom prvého stupňa, dospel k iným skutkovým záverom a tým aj právnemu posúdeniu veci a rozsudok prvého stupňa zmenil.

Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7 (§ 213 ods. 1 O. s. p.).

Za inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., možno považovať aj skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z neúplne alebo nesprávne zisteného skutkového stavu veci. O vadu konania pri zisťovaní skutkového stavu sa jedná najmä vtedy, ak pri dokazovaní súd nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z iného skutkového základu než súd prvého stupňa bez toho, aby postupoval podľa § 213 ods. 3 O. s. p. a zopakoval dôkazy, na ktorých založil svoje skutkové zistenia súd prvého stupňa, resp. sám doplnil dokazovanie.

V prejednávanej veci odvolací súd vychádzal zo zistenia, že žalovaná spornú nájomnú zmluvu sama nepodpísala a žiadna iná osoba nebola oprávnená ju podpísať v jej mene. Predložené dôkazy a svedecké výpovede odvolací súd hodnotil odlišným spôsobom, ako súd prvého stupňa bez toho, aby dokazovanie zopakoval, alebo ho doplnil, prípadne aby si zopakovaním alebo vykonaním ďalších navrhovaných dôkazov zadovážil dostatočný podklad pre svoje vlastné skutkové zistenie. Konanie pred odvolacím súdom je preto postihnuté vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2, § 243b ods. 4 veta za bodkočiarkou O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 243d ods. 1 veta druhá O. s. p.).

O trovách odvolacieho, ako aj dovolacieho konania súd rozhodne v novom rozhodnutí o veci (§ 243d ods. 1 veta tretia O. s. p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová